

POSUDEK OPONENTA K RIGORÓZNÍ PRÁCI

Název: Rozhodčí smlouva a její druhy

Autorka: Magdaléna Divišová

Hodnocená práce byla uznána a obhájena jako diplomová práce, nyní je předložena jako práce rigorózní.

A. Aktuálnost a náročnost tématu

Aktuálnost tématu lze dovozovat již z názvu práce. Tím, že si autorka vybrala téma rozhodčích smluv a jejich druhů a konkrétně pak otázku tzv. asymetrických rozhodčích smluv, zvolila oblasti, jež nejsou v české právní vědě rozsáhle probádané, a nebylo tedy možné se ve větším rozsahu spoléhat se na odbornou literaturu tuzemskou. Ve volbě tématu lze shledat i jeho náročnost, a to kvůli dosud nedostatečnému rozpracování problematiky, které navíc implikuje potřebu, aby autorka reagoval na jejich aktuální vývoj. Z těchto důvodů se domnívám, že co se týče náročnosti a aktuálnosti tématu, autorčina práce dostatečně vyhovuje nárokům na rigorózní práci.

B. Kritéria hodnocení práce

Práce je rozdělena do celkem pěti částí, které na sebe logicky navazují. Jednotlivé kapitoly jsou navíc zakončeny dílčím shrnutím, což přispívá k přehlednosti závěrů práce. V úvodu stanoví autorka pracovní hypotézy práce ohledně přístupu k asymetrickým rozhodčím smlouvám v mezinárodní praxi, důvodů rozdílného nakládání a jeho souladu s principy dobré víry a principem efektivní intepretace.

V první části se autorka věnuje existenci a platnosti rozhodčí smlouvy. Zabývá se zejména otázkou materiální platnosti rozhodčí smlouvy a určení rozhodného práva pro rozhodčí smlouvu. Autorka se v tomto ohledu zabývá především úpravou obsaženou v Newyorské úmluvě, a to i přes to, že se jedná o pramen práva upravující otázku uznání a výkonu rozhodčích nálezů a její aplikace např. pro posouzení platnosti rozhodčí smlouvy před obecnými soudy v rámci posuzování námítky rozhodčí doložky je poměrně kontroverzí, což autorka připouští.

V druhé části práce autorka přehledně představuje jednotlivé druhy rozhodčích smluv. U této části bych chtěl pochválit zejména uvedení příkladů jednotlivých druhů rozhodčích doložek, které čtenáři usnadňují orientaci a pochopení rozdílu mezi nimi.

Třetí část je zaměřena již na samotné asymetrické smlouvy, kdy autorka představuje jak jejich problematické aspekty, tak možné přístupy k nim. Tyto přístupy jsou pak příkladmo představeny i na rozhodnutí národních soudů, legislativní rámec, že kterého tato rozhodnutí vycházela, však představen není.

V závěru práce autorka hodnotí, zda jí stanovené pracovní hypotézy byly potvrzeny či vyvráceny.

Práce je přehledná a srozumitelná, velmi kultivovaně napsaná a provázená řadou ilustrativních příkladů rozhodčích doložek a vlastních názorů autorky. V tomto ohledu lze autorce vytknout jen jistou vnitřní rozpornost či drobné nepřesnosti. Např. na str. 26 uvádí, že existují názory, podle kterých není možné Newyorskou úmluvu aplikovat předtím, než dojde k vydání rozhodčího nálezu, následně na str. 33 uvádí, že podle většinového názoru úmluvu na fázi předcházející vydání nálezu aplikovat lze a na str. 42 opět tvrdí, že se nejedná o universální

přijímaný postoj. Obdobně na str. 91 označuje autorka pravidla pro určení mezinárodní příslušnosti (pravomoci) jako kolizní pravidla.

Práce se v podstatě nezabývá žádnou konkrétní národní právní úpravou, a to ani v rovině kolizněprávní. Právě národní právo je ovšem pro posouzení platnosti rozhodčí smlouvy, a to i asymetrické, zásadní. Autorka sice v úvodu práce uvádí, že se vybranými otázkami bude zabývat z důvodu omezeného rozsahu pouze v obecné rovině, a toto odůvodnění je přijatelné v rámci diplomové práce, u práce rigorózní by nicméně bylo vhodné jít v tomto ohledu více do hloubky a legislativní rámec, v jakém byla jednotlivá citovaná rozhodnutí národních soudů přijímána, alespoň stručně představit.

Autorka používá literaturu českou a zejména zahraniční, práce obsahuje i dostatečné množství primárních zdrojů jak českých, tak zahraničních. Autorka při zpracování práce prokázala dostatek teoretických znalostí v otázkách mezinárodního rozhodčího řízení a dále i mezinárodního práva procesního.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně, tak zde nemám žádných výhrad, práce je až na drobnosti bez jazykových chyb a překlepů.

C. Případná další vyjádření

K práci nemám další výhrady.

D. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

1) Autorka uvádí, že zvláštní kolizní normy pro určení rozhodného práva pro rozhodčí smlouvu jsou v národních úpravách spíše výjimkou. Aplikují se tedy v takovém případě obecné národní kolizní normy na určení rozhodného práva ve smluvních závazkových vztazích, a to i s ohledem na vyloučení této otázky z věcné působnosti Nařízení Řím I? Mohla by autorka uvést konkrétní příklad?

2) Na str. 31 autorka uvádí, že v případě francouzského přístupu k výkladu rozhodčí smlouvy prostřednictvím společného úmyslu stran jsou jeho limitem národní imperativní normy a mezinárodní veřejný pořádek. Mohla by autorka uvést příklad takové imperativní normy?

E. Splnění podmínek pro uznání diplomové práce jako práce rigorózní

Práce splňuje podmínky čl. 49 odst. 3 Opatření děkana č. 17/2017 o závěrečných pracích.

F. Doporučení práce k obhajobě

Doporučuji práci uznat jako rigorózní.

V Praze dne 15.4.2021

JUDr. Jan Brodec, LL.M., Ph.D.

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva